

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea:

DECIZIE

Nr. 1754/C1/1147, 1150, 1700

Data: 24.06.2025

Prin contestația nr. 14518/03.04.2025, înregistrată la Consiliu sub nr. 21778/04.04.2025, formulată de SA, cu sediul în municipiul, ..., înmatriculată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr., având cod unic de înregistrare, reprezentată legal prin și convențional prin, cu sediul ales pentru comunicarea actelor de procedură în, împotriva rezultatului procedurii simplificate, emis de către, cu sediul în orașul, ..., județul, în calitate de autoritate contractantă, organizată în vederea atribuirii contractului având ca obiect: „Stații de reîncărcare pentru vehicule electrice în orașul, județul” - cod CPV 31681500-8, s-a solicitat:

- anularea raportului procedurii nr. 10892/26.03.2025 publicat în SEAP la data de 27.03.2025, a actelor de evaluare care au stat la baza acestuia, precum și a tuturor actelor subsecvente, în partea ce privește evaluarea SA;
- anularea comunicării nr. 11058/27.03.2025 prin care acesta a fost înștiințat că oferta SA a fost respinsă ca inacceptabilă și neconformă;
- obligarea autorității contractante la reevaluarea ofertei SA, cu respectarea prevederilor legislației achizițiilor publice;
- obligarea autorității contractate la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezenta contestație.

Prin contestația nr. 201/03.04.2025, înregistrată la Consiliu sub nr. 21788/04.04.2025, formulată de SRL, cu sediul în municipiul, ..., județul, înmatriculată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr., având cod unic de înregistrare, reprezentată legal prin, împotriva rezultatului procedurii simplificate, emis de către, cu sediul în orașul, str. Stadionului nr. 14, județul, în calitate de autoritate contractantă, organizată în vederea atribuirii contractului având ca

obiect: „Stații de reîncărcare pentru vehicule electrice în orașul, județul" - cod CPV 31681500-8, s-a solicitat:

- declararea ofertelor depuse de către ofertantul, ca fiind neconfidențială, din cauza lipsei documentelor probatorii;
- obligarea autorității contractante la reevaluarea ofertelor și declararea ca fiind inadmisibilă a ofertei depuse de către ofertantul
- anularea raportului procedurii nr. 10892/26.03.2025.

Prin contestația nr. 323/12.05.2025, înregistrată la Consiliu sub nr. 30887/13.05.2025, formulată de SRL, împotriva rezultatului aceleiași proceduri de atribuire, emis de către, s-a solicitat:

- obligarea autorității contractante la reevaluarea ofertelor și declararea ca fiind inadmisibilă a ofertei depuse de către ofertantul
- anularea raportului procedurii nr. 10892/26.03.2025.

Conform prevederilor art. 17 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare, contestațiile care fac obiectul dosarelor nr. 1147/2025, nr. 1150/2025 și nr. 1700/2025, au fost conexe pentru a se pronunța o soluție unitară, deoarece, acestea sunt formulate în cadrul aceleiași proceduri de atribuire.

În luarea deciziei, **CONSILIUL**, legal investit, a avut în vedere următoarele:

În ceea ce privește contestația înregistrată la Consiliu sub nr. 21778/04.04.2025, formulată de SA, acesta precizează că, la data de 27.03.2025, a fost publicat în SEAP raportului procedurii nr. 10892/26.03.2025 prin care i s-a adus la cunoștință faptul că oferta sa a fost respinsă.

Totodată, menționează că, la aceeași dată, prin adresa nr. 11058/27.03.2024 i s-a adus la cunoștință că oferta sa este neconformă și inacceptabilă, fiind respinsă, acesta apreciind că decizia autorității contractante ca fiind nelegală și netemeinică.

În justificarea aprecierii sale, contestatorul susține că răspunsul său la solicitarea de clarificări este concludent.

Inserând print screen în extras din solicitarea de clarificare a autorității contractante, formulat prin adresa nr. 7812/26.02.2025, contestatorul susține că prin adresa nr. 90/03.03.2025, a răspuns acestei solicitări și a redepus formularul F5, fișa tehnică nr. 1 în care, pentru claritate și ușurința verificării, a indicat și paginile din documentația tehnică în care se găseau informațiile indicate în formular, precizând totodată că toate informațiile din formularul F5, fișa tehnică nr. 1 depus odată cu răspunsul la solicitarea de clarificări se regăseau deja în oferta sa, însă, cu toate acestea, prin adresa nr. 11058/27.03.2025 i s-a adus la cunoștință că oferta sa a fost respinsă ca inacceptabilă, în conformitate cu prevederile art. 134 alin. (5) din HG 395/2016.

Astfel, apreciază că decizia autorității contractante de a respinge oferta sa ca inacceptabilă, este nelegală și netemeinică, nefiind îndeplinite condițiile impuse de art. 134 alin. (5) din HG nr. 395/2006.

Acesta reiterează că răspunsul său a fost concludent, iar adresa de comunicare nr. 11058/27.03.2025 nu detaliază motivele pentru care răspunsul nu ar fi fost concludent, apreciind că, sub acest aspect, decizia de respingere fiind nemotivată și deci nelegală.

Susține că oferta sa este conformă, respectând specificațiile caietului de sarcini și ale documentației de atribuire, dar, prin adresa de comunicare a rezultatului nr. 11058/27.03.2025 i s-a adus la cunoștință, de asemenea, că oferta sa a fost respinsă ca neconformă deoarece cerința de material (oțel inoxidabil) din care trebuie să fie realizată carcasa pentru fiecare stație, nu este îndeplinită.

Inserând print screen în extras din adresa de comunicare nr. 11058/27.03.2025, susține că decizia autorității contractante de a respinge oferta sa este nelegală și netemeinică, deoarece din documentele aflate în cadrul ofertei depuse rezultă în mod clar că materialul carcasei este oțel inoxidabil.

Astfel, precizează că, în cadrul propunerii tehnice la paginile 259 - 260, se regăsește fișa tehnică completată prin care și-am asumat corespondența propunerii tehnice cu specificațiile tehnice impuse prin caietul de sarcini, inclusiv în privința materialului din care este confecționată stația de încărcare ofertată.

De asemenea, susține că a depus documente suport care să ateste îndeplinirea acestor cerințe. Astfel, în privința materialului din care este confecționată stația de încărcare există în propunerea tehnică depusă următoarele informații:

- i) fișa tehnică de producător (pagina 261 din oferta depusă) – din care a inserat print screen în extras;
- ii) manual de utilizare al produsului (pagina 308 din oferta depusă) – din care a inserat print screen în extras;
- iii) Raport de testare IK (pag. 279 - 288 din oferta depusă) în care sunt prezentate imagini ce confirmă clar cele de mai sus – inserând imaginile la care se referă.

Susține că, deși propunerea sa tehnică conținea informații concludente referitoare la materialul carcasei, respectiv fișe de catalog producător, manual de utilizare, certificate de conformitate și rapoarte de testare ale produselor ofertate (și nu doar o simplă declarare a respectării cerințelor), prin răspunsul nr. 90/03.03.2025 la solicitarea de clarificări a redepus fișa tehnică tip formular F5, în care a detaliat documentele deja prezentate în propunerea tehnică din care reiese îndeplinirea fiecărei cerințe, în susținere inserând print screen din aceasta.

În opinia sa, rezultă că echipamentele ofertate îndeplinesc cerință de material (oțel inoxidabil), cerință descrisă atât în propunerea tehnica, cât și clarificată în cadrul răspunsului cu nr. 90/03.03.2025.

Contestatorul reiterează faptul că prin răspunsul la clarificări a indicat inclusiv paginile din ofertă în care se regăsesc toate informațiile necesare evaluării ofertei.

Pentru toate cele de mai sus, consideră să respingerea ofertei sale este netemeinică și nelegală, impunându-se reevaluarea acesteia.

Își întemeiază formularea contestației pe art. 1 alin. (1), art. 8 alin. (1) lit. b), art. 8 alin. (2) și art. 10 din Legea nr. 101/2016, precum și pe celelalte dispoziții legale la care a făcut trimitere în contestație.

Prin adresa nr. 11568/14.04.2025, înregistrată la Consiliu sub nr. 24517/15.04.2025, contestatorul SA transmite note scrise, precizând că, având în vedere faptul că autoritatea contractantă nu a răspuns la niciuna dintre criticile invocate de aceasta în dosarul nr. 1147/2025, înțelege să își mențină contestația sub toate criticile menționate.

În ceea ce privește contestația înregistrată la Consiliu sub nr. 21788/04.04.2025 , formulată de SRL, contestatorul precizează, în prealabil, că, în contestație, se referă la raportul procedurii nr. 10892/26.03.2025 publicat în SEAP în data de 27.03.2025 și la rezultatul procedurii comunicat prin SEAP tot în data de 27.03.2025, menționând totodată că termenul de contestație este de 7 zile calendaristice, adică la data de 03.04.2025.

Cu privire la cererea sa de declarare a ofertei depuse de către ofertantul ca fiind neconfidențială, precizează că după publicarea rezultatelor a solicitat acces la dosarul achiziției și la oferta ofertantului câștigător, iar autoritatea contractanta a refuzat accesul la dosarul achiziției și la ofertă, indicând că este declarată confidențială, iar reprezentantului său i s-a interzis copierea, luarea de notițe după datele și informațiile din dosarul achiziției pe care achizitorul îl consideră neconfidențial, solicitând astfel, Consiliului, să-i permită accesul la dosarul achiziției și la ofertă declarată de acesta ca fiind confidențială, în condițiile în care:

(1) Conform raportului procedurii nr. 10892/26.03.2025, autoritatea contractantă a indicat doar faptul că ofertanții au „indicat motivele aferente” pentru care ofertanții au solicitat, iar comisia de evaluare le-a aprobat, confidențialitatea ofertelor. În opinia sa, acest lucru confirmă că ofertanții nu au prezentat dovezi, așa cum indică legea;

(2) Prevederile Legii nr. 98/2016, art. 57 alin. (4) care specifică clar: „operatorii economici indică și dovedesc în cuprinsul ofertei care informații din propunerea tehnică, elemente din propunerea financiară și/sau fundamentări/justificări de preț/cost sunt confidențiale întrucât sunt: date cu caracter personal, secrete tehnice sau comerciale sau sunt

protejate de un drept de proprietate intelectuală. Informațiile indicate de operatorii economici din propunerea tehnică, elemente din propunerea financiară și/sau fundamentări/justificări de preț/cost ca fiind confidențiale trebuie să fie însoțite de dovada care le conferă caracterul de confidențialitate, dovadă ce devine anexă la ofertă, în caz contrar nefiind aplicabile prevederile alin. (1)".

(3) Din punctul său de vedere, „indicarea de motive” (oricare ar fi acestea) nu poate constitui o dovadă suficientă pentru admiterea confidențialității ofertelor, deoarece ar fi contrar prevederilor Legii nr. 98/2016, art. 57 alin. (4) care specifică clar că sunt necesare dovezi;

(4) Autoritatea contractantă a refuzat cererea sa fără a-i arăta nici măcar declarațiile de confidențialitate și acele „motive” invocate, acesta având suspiciunea ca ele nici nu există, iar dacă există „motivele” nu pot justifica confidențialitatea ofertelor;

(5) Acesta apreciază că membrii comisiei de evaluare a ofertelor au acceptat cu o ușurință ieșită din comun cererile de confidențialitate a ofertelor, precizând că, inclusiv în cazul ofertei sale, conform raportului procedurii, membrii comisiei de evaluare a ofertelor au acceptat confidențialitatea ofertei doar în baza unei declarații simple, fără nicio dovadă;

(6) Prevederile Legii nr. 98/2016, art. 57 alin. (4), specifică faptul că verificarea existenței „dovezilor” în susținerea confidențialității ofertelor este în sarcina comisiei, apreciind că această sarcină/obligație nu trebuie să fie doar formală, comisia trebuie să exercite activ rolul sau de aplicare a cerințelor legale, iar în acest caz ar fi trebuit să verifice existența dovezilor ce însoțesc ofertele (inclusiv ale ofertei sale);

(7) declararea ofertei sale ca fiind confidențială în lipsa oricărei dovezi întărește credința sa că, așa a procedat și în cazul celorlalte oferte. În opinia sa, în acest caz, nu poate fi adusă vorba de „tratament egal” sau nici măcar faptul că dacă contestatorul a beneficiat de același tratament, în condițiile în care a arătat că membrii comisiei aveau obligația verificării dovezilor în susținerea confidențialității, iar în lipsa acestora nu trebuia să accepte confidențialitatea ofertelor;

(8) De asemenea, menționează că nu exista niciun raționament logic și fundamentat pentru care o ofertă de preț în cadrul acestei proceduri ar putea fi considerată în întregime confidențială. Este o licitație simplă, unde ofertanții au de ofertat stații de încărcare cu respectarea cerințelor de conformitate a documentației de atribuire. Apreciază că nu exista niciun motiv pentru care ofertele trebuie să fie confidențiale în totalitate.

..... SRL precizează că ofertele depuse de către ofertant nu conțin niciun secret comercial, nefiind îndeplinite în privința niciunui element condițiile cumulative prevăzute la punctul 4.2.1 din îndrumarea ANAP.

Acesta consideră că nu au valoarea comercială prin faptul că sunt secrete, propunerea tehnică nefiind de natură a necesita aplicarea

vreunei soluții revoluționare în domeniu. În plus, menționează că, aceeași îndrumare ANAP arată faptul că secretul comercial trebuie să se extindă dincolo de procedura de atribuire în discuție, ceea ce nu este cazul.

De asemenea, consideră că nu există nicio dovadă asupra vreunor măsuri rezonabile luată de persoana care deține în mod legal controlul asupra informațiilor respective, pentru a fi păstrate secrete.

Menționează că propunerea tehnică depusă de acești ofertanți nu conține niciun element de proprietate intelectuală. Susține că nu s-a depus dovada unor drepturi de copy-right și nici dovada existenței vreunor drepturi conexe.

În susținere invocă dispozițiile art. 1 din Legea nr. 8/1996 privind proprietatea intelectuală, „(1) Dreptul de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, precum și asupra altor opere de creație intelectuală este recunoscut și garantat în condițiile prezentei legi. Acest drept este legat de persoana autorului și comportă atribute de ordin moral și patrimonial, iar potrivit art. 3 alin 1 al aceleiași legi, (1) Este autor persoana fizică sau persoanele fizice care au creat opera.”

Așadar, consideră că dreptul de autor aparține doar persoanei fizice, iar în prezenta speță nu este identificată nicio persoană fizică creatoare.

Contestatorul face trimitere la Hotărârea CJUE pronunțată în Cauza C-927/2019, menționând că, atunci când soluționează calea de atac introdusă împotriva deciziei de evaluare a ofertelor, autoritatea contractantă trebuie să își motiveze răspunsul prin indicarea argumentelor pe care se întemeiază decizia sa, pentru a permite CÎ aceasta să fie atacată în mod efectiv în fața unui organism de control. Autoritatea contractantă nu ne-a furnizat absolut nicio motivare concretă și pertinentă a refuzului, nefiind expus absolut niciun motiv concret pentru care autoritatea contractantă a refuzat accesul subscrisei la dosarul achiziției și nici raționamentul care a stat la baza deciziei entității.

Or, dreptul la o cale de atac eficientă, în opinia sa, trebuie să fie unul într-adevăr eficient și efectiv, iar nu iluzoriu. Consideră că, acestei proceduri, precum și tuturor procedurilor de atribuire a contractelor publice reglementate de Directiva 2014/23/UE îi sunt incidente în mod direct prevederile Cartei Drepturilor Fundamentale a UE, contestatorul înțelegând a se prevala de drepturile reglementate în cuprinsul cartei la art. 41 (dreptul la o bună administrare) și dreptul prevăzut la art. 47 - dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil.

Contestatorul apreciază că aceste drepturi au fost încălcate în mod flagrant de a autoritatea contractantă prin refuzul nelegal de a-i permite accesul la dosarul achiziției (referindu-se în mod deosebit la oferta depusă de ofertantul câștigător).

Menționează că, practic, prin refuzul de a furniza informațiile a căror confidențialitate nu este nici justificată, nici probată, autoritatea

contractantă i-a încălcat dreptul la o cale de atac eficientă, vătămarea constând în imposibilitatea sa de a descoperi și arăta toate elementele neconforme ale ofertelor situate pe poziții superioare în clasament.

Având în vedere refuzul nelegal de a-i permite accesul, în mod nerestricționat, la dosarul achiziției, contestatorul solicită, ulterior studierii dosarului achiziției la sediul Consiliului, în temeiul art. 186 din Codul de procedură civilă, repunerea în termenul de a contesta, cu dezvoltarea și suplimentarea motivelor de contestare: art. 186: Repunerea în termen (1) Partea care a pierdut un termen procedural va fi repusă în termen numai dacă dovedește că întârzierea se datorează unor motive temeinic justificate. În subsidiar, contestatorul solicită Consiliului să oblige autoritatea contractantă să-i permită accesul la dosarul achiziției în mod nerestricționat, inclusiv la propunerea financiară.

Contestatorul solicită verificarea corelării propunerii financiare cu propunerea tehnică, sub aspectul tuturor elementelor, pentru a nu pune Consiliul în situația de efectua o verificare în integritate a acestui aspect. Susține că propunerea financiară a acestui ofertant nu este corelată cu propunerea tehnică.

De asemenea, ... SRL solicită verificarea caracterului legal al aprecierii autorității contractante asupra răspunsurilor la solicitările de clarificări adresate ofertanților în legătură cu propunerea sa financiară.

Având în vedere toate aceste argumente, contestatorul solicită admiterea cererii sale de acces la dosar în mod nerestricționat, precum și repunerea în termenul de a completa și suplimenta motivele de contestare.

În concluzie:

a. Solicită Consiliului să constate că nu au existat dovezi, iar ofertele au fost declarate a fi confidențiale de către comisie, fără respectarea cerințelor legale și fără existența dovezilor confidențialității;

b. Solicită Consiliului să-i permită accesul la studierea ofertei indicate, aceasta neîndeplinind cerințele legale pentru a fi considerate confidențiale;

c. În cazul în care Consiliul va considera că ofertele sunt confidențiale, solicită să i se admită „proba cu interogatoriul” în conformitate cu prevederile Codului Civil. Astfel urmând să transmită o listă cu întrebări/aspecte care să fie verificate de către completul de judecată.

În opinia sa, confidențialitatea ofertelor nu se aplică în fața Consiliului, acesta având posibilitatea să verifice cu propriile mijloace aspectele pe care acesta le consideră ca nefiind îndeplinite (listă ce conține circa 150 de întrebări). Menționează că va renunța la această cerere în condițiile în care Consiliul va constata că nu sunt dovezi conform Legii nr. 98/2016, art. 57 alin. (4) care să justifice confidențialitatea ofertelor.

B. Cu privire la cererea sa de acces la dosarul achiziției în scopul formulării de completări față de criticile sale, inclusiv de noi critici, în contextul în care i-a fost refuzat dreptul de a consulta integral dosarul achiziției, ... SRL, reiterează faptul că a solicitat acces al dosarul achiziției, că i-a fost refuzată permisiunea de a face copii și de a putea studia dosarul achiziției; că nu a primit acces la ofertele depuse de ofertanți, nu a primit acces la procesul verbal de evaluare pentru niciuna dintre etapele evaluării, nu a primit acces la solicitările de clarificări ale comisiei, nu a primit acces la răspunsurile la solicitările de clarificări.

De asemenea, precizează că, în lipsa documentelor indicate mai sus, nu a putut analiza, în totalitate, toate motivele inadmisibilității celor două oferte, în condițiile în care a constatat mai multe motive de neconformitate doar din cele câteva documente la care a avut acces.

Totodată, menționează că, dacă din puținile documente la care a avut acces, a identificat o serie întreagă de motive de inadmisibilitate, presupune că accesul la dosarul achiziției îi va arăta existența mai multor alte motive de inadmisibilitate a celor două oferte.

Pe baza celor de mai sus, Contestatorul solicită Consiliului să-i acorde acces la dosarul achiziției în scopul formulării de completări față de criticile sale, inclusiv de noi critici, în contextul în care i-a fost refuzat dreptul de a consulta integral dosarul achiziției.

C. Cu privire la cererea sa de anulare a raportului procedurii nr. 10892/26.03.2025, ... SRL precizează că oferta depusa de este inacceptabilă, ceea ce face ca rezultatul procedurii și conținutul raportului procedurii să fie nul, considerând că unica modalitate de remediere constă în anularea acestuia.

C.1. În continuare, prezintă motive privind inadmisibilitatea ofertei depuse de către:

I. Referitor la neconformitatea ofertei tehnice depuse de, contestatorul apreciază că aceasta nu corespunde cerințelor tehnice minimale obligatorii prin documentația de atribuire.

Acesta consideră că prin depunerea ofertelor la procedură, se presupune că ofertanții și-au însușit documentația de atribuire fără rezerve, ceea ce înseamnă că nu li se poate scuza nicio abatere de la prescripțiile ei, opozabile în cel mai mic detaliu (în opinia sa, relevantă în acest sens, fiind decizia nr. 1555/06.03.2012 a Curții de Apel Craiova, Secția de contencios administrativ și fiscal) sau Decizia nr. 916/CA/2019-R din 08.11.2019 a Curții de Apel Oradea, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal). Din punctul său de vedere, astfel cum un contract constituie legea părților, și documentația de atribuire, întovărășită de clarificările postate în SEAP, are aceeași valoare pentru părți, iar niciuna dintre ele nu îi poate ignora sau nesocoti clauzele.

Evidențiază că bunurile ofertate în oferta criticată nu îndeplinesc cerințele minime tehnice, iar ofertantul nici nu a făcut dovada îndeplinirii acestora.

Din punctul său de vedere, pentru toate cerințele tehnice minimale ale stațiilor de încărcare electrică, ofertanții aveau obligația să le dovedească prin documente și rapoarte, documente de conformitate.

Acesta susține că stațiile oferite prin oferta criticată nu îndeplinesc următoarele cerințe și nici nu au prezentat documente probante:

1. Conform documentației de atribuire, stațiile trebuiau să respecte cerința: „temperatura de funcționare și operare la -35°C la +70°C”.

În susținere, inserează ca print screen, în extras, ceea ce se indică la întrebarea nr. 5, în urma răspunsului la clarificări, precizând că stațiile trebuiau să respecte cerința: „temperatura de funcționare și operare la -35°C la +70°C”.

Precizează că ofertantul a atașat la oferta sa certificatul de la Ceprom pentru stațiile AMPS - (producător General Security) temperatura de funcționare de la -35 până la +60 - așa cum rezultă din captura de ecran inserată de acesta, astfel, considerând că este evident că stațiile nu respectă cerința tehnică minimală.

2. Conform documentației de atribuire, stațiile trebuiau să respecte cerința: „protocolul de comunicare OCPP 1.6J certificat OCA Full Certificate”.

În acest sens inserează ca print screen, în extras, ceea ce se indică la întrebarea nr. 19, în urma răspunsului la clarificări, precizând că, astfel, stațiile oferite trebuie să dețină certificarea protocolului OCPP 1.6J certificare OCA FULL Certificate.

De asemenea, precizează că, potrivit OCA (<https://openchargealliance.org/certified-companies/>) ofertantul nu deține certificarea protocolului OCPP 1.6J certificare OCA FULL Certificate, ci doar certificare OCA SUBSET, în susținere, inserând print screen cu extras din pagina de internet respectivă.

Totodată, susține că ofertantul nu respectă OCA în totalitate, ci doar „subset”, adică parțial. OCPP 1.6 OCA Subset - arată o implementare parțială a OCPP 1.6, care respectă doar un subset de funcții esențiale stabilite de OCA.1. În acest caz, consideră că oferta depusă de ofertantul nu este conformă, documentația de atribuire indică clar că trebuie OCA - adică FULL, un parțial (altfel ar fi indicat că se admit parțial).

3. Conform documentației de atribuire, stațiile trebuiau să respecte cerința: „Platforma de administrare și operare certificată OCA CSMS Full certificate”.

În acest sens inserează ca print screen, în extras, ceea ce se indică la întrebarea nr. 19, în urma răspunsului la clarificări, precizând că, prin răspunsul la clarificări, stațiile trebuiau oferite împreună cu integrarea într-o platformă de management și operare certificate CSMS OCA Full.

Menționează că, potrivit informațiilor de pe site-ul www.ev-mag.ro, ..., are un parteneriat cu Charge Point SRL,

dezvoltatorul platformei Plugpoint, iar Charge Point SRL nu deține niciun certificat OCA CSMS, așa cum s-a solicitat prin răspunsul la clarificări – apreciind că oferta prezentată este neconformă.

4. Conform documentației de atribuire, stațiile trebuiau să respecte cerința: cu privire la POS și modul fiscal.

..... SRL subliniază că, potrivit documentației de atribuire, cerința care trebuia respectată imperativ era: „Stația de încărcare să fie echipată în carcasa cu un sistem de citire a cardurilor bancare de efectuare a plății, în vederea pornirii sau opririi sesiunii de încărcare. Stația de încărcare va avea integrat în carcasă, un terminal POS certificat CE, funcțional, dotat cu modul fiscal. Se va prezenta declarație de conformitate din partea producătorului, cu privire la faptul că integrarea POS ului nu afectează parametrii funcționali și certificările stației. Se va prezenta Certificare din partea unui furnizor de soluții integrare de plată prin POS, omologat de o bancă prezentă pe întreg teritoriul României, cu privire la faptul că stațiile de încărcare sunt pregătite și funcționează cu sistemele furnizate de acesta”.

Acesta apreciază că cerința de mai sus nu este respectată de către oferta depusă de către, precizând că:

- a oferit POS ROPECO. Ropeco nu are modul fiscal și nici certificare CE - așa cum acesta a declarat în scris față de contestator;

- Conform informațiilor de pe site-ul www.ev-mag.ro, ..., utilizează pentru echiparea cu POS a stațiilor borna de plată AMP-PAY, care este un echipament separat de carcasă, nicidecum integrat în carcasă, cum s-a solicitat, inserând în susținere print screen cu cele precizate de acesta.

Menționează că Borna de plata AMP-PAY este echipată cu unul din modelele de POS Nayax sau Ingenico. Niciunul din aceste modele nu este fiscalizat, astfel, nefiind îndeplinită cerința obligatorie.

- o altă soluție oferită de este cea cu POS și imprimantă fiscală, dar nici asta nu este integrată în carcasă.

Din nou, în baza celor de mai sus, contestatorul apreciază că oferta tehnică a acestuia nu este conformă cu cerințele minimale ale documentației de atribuire.

(4) Oferta tehnică depusă nu respectă cerințele obligatorii din fișa de date.

În acest sens, contestatorul susține că formularul de ofertă tehnică trebuie să fie realizat conform indicațiilor din fișa de date a achiziției, care obligă la respectarea anumitor informații și a unei structuri predefinite. Ofertanții erau atenționați că:

- „- furnizorul echipamentelor va deține obligatoriul ISO 27001:2022”

- „autorizare de la distribuitorul/producătorul de stații pentru montaj + autorizare de intervenție pe stații”.

Acesta subliniază că oferta depusă de ofertant nu îndeplinește cerințele de mai sus, ofertantul nu a prezentat documentele de mai sus.

Precizează că, prin depunerea ofertelor la procedură, se presupune că ofertanții și-au însușit documentația de atribuire fără rezerve, ceea ce înseamnă ca nu li se poate scuza nicio abatere de la prescripțiile ei, opozabile în cel mai mic detaliu (apreciază ca fiind relevantă în acest sens este decizia nr. 1555/06.03.2012 a Curții de Apel Craiova, Secția de contencios administrativ și fiscal) sau Decizia nr. 916/CA/2019-R din 08.11.2019 a Curții de Apel Oradea, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal). Reiterează aprecierea sa, referitoare la faptul că, astfel cum un contract constituie legea părților, și documentația de atribuire, întovărășită de clarificările postate în SEAP, are aceeași valoare pentru părți, iar niciuna dintre ele nu îi poate ignora sau nesocoti clauzele.

Evidențiază, așadar, că, documentația de atribuire este, în egală măsură, obligatorie atât pentru autoritatea contractantă, cât și pentru operatorii economici. Potrivit adagiului latin „nemo auditur propriam turpitudinem allegans” - nimeni nu poate invoca în susținerea intereselor sale propria sa culpă, nimeni nu poate să obțină foloase invocând propria sa vină, incorectitudine, necinste, și nici să se apere valorificând un asemenea temei.

I. Neconformitatea ofertei financiare depuse de

Contestatorul susține că, potrivit Legii nr. 98/2016, etapa de evaluare financiară se numește: „evaluarea propunerilor financiare, inclusiv verificarea conformității acestora cu propunerile tehnice”.

În opinia sa, nu exista niciun dubiu asupra faptului că ofertele financiare trebuie să fie în corelație cu prevederile ofertelor tehnice.

Conform ofertei tehnice, ofertantul a prevăzut lucrări ce nu se regăsesc în oferta financiară, liste de cantități F3 având elemente lipsă.

Consideră că, în cadrul elementelor de cost, ofertantul nu a avut în vedere toate costurile impuse de către achizitor.

Un al doilea element de neconformitate al ofertei financiare, în opinia sa, este cel în legătură cu prevederile HG nr. 395/2016, ofertele al căror preț este sub 80% - sunt oferte cu un preț neobișnuit de scăzut.

Menționează că, potrivit raportului procedurii, oferta financiară depusă de către ofertantul (locul 1 în clasament) este în procent mai mic de 80%.

Invocând art. 136 alin. (4) din HG nr. 395/2016, menționează că „o ofertă prezintă un preț aparent neobișnuit de scăzut în raport cu ceea ce urmează a fi furnizat, executat sau prestat atunci când prețul ofertat, fără TVA, reprezintă mai puțin de 80% din valoarea estimată a contractului respectiv.”

Verificarea preturilor neobișnuit de scăzute în cadrul unei licitații nu este o opțiune, ci este o obligație clar statuată de către legiuitor,

comisia având obligația de a verifica prețurile ofertelor ce sunt sub 80% din valoarea estimată.

Din punctul său de vedere, această obligație nu trebuie executată formal, comisia de evaluare având obligația de a analiza atent toate informațiile prezentate, dacă sunt reale, dacă sunt corecte, dacă sunt însoțite de documente probante/justificative.

Menționează că ofertantul nu a prezentat o fundamentare a prețului și nu a transmis documente justificative pentru costurile cele mai importante.

Evidențiază că prevederile HG nr. 395/2016, art. 136 alin. (2), obligă ca justificările aduse să fie pe baza documentelor justificative, o simplă „notă justificativă” nefiind în acord cu cerințele minimale obligatorii stabilite de lege: „Explicațiile aduse de ofertant conform prevederilor alin. (1) vor fi însoțite de dovezi concludente privind elementele prevăzute la art. 210 alin. (2) din Lege, precum și, după caz, documente privind prețurile ce pot fi obținute de la furnizori, situația stocurilor de materii prime și materiale, modul de organizare și metodele utilizate în cadrul procesului de lucru, nivelul de salarizare al personalului ofertantului, performanțele și costurile implicate de anumite utilaje sau echipamente de lucru”.

De asemenea, acesta subliniază că, în lipsa unei justificări, oferta transmisă de către ofertant este neconformă, cum de altfel stabilește HG nr. 395/2016 art. 136 alin. (3): „În cazul în care ofertantul nu prezintă comisiei de evaluare informațiile și/sau documentele solicitate sau acestea nu justifică în mod corespunzător nivelul scăzut al prețului sau al costurilor propuse, oferta va fi considerată neconformă”.

..... SRL consideră că ofertantul nu a prezentat nicio justificare reală de preț în susținerea prețului neobișnuit de scăzut (locul 1 în clasament), ceea ce face ca oferta să fie neconformă.

Acesta apreciază că ofertantul nu a avut în vedere și nu a prezentat nicio justificare de costuri pentru următoarele elemente de cost:

- a) Personalul ce nu apare în extrasul din C7 - adică personalul obligatoriu:
 - i. Șef de șantier;
 - ii. RTE-iști;
 - iii. CQ;
 - iv. SSM.
- b) Ofertantul nu a avut în vedere și nu a prezentat nicio justificare de preț pentru costurile de transport;
- c) Ofertantul nu a avut în vedere și nu a prezentat nicio justificare pentru costul de achiziție al materiilor prime necesare producției stației;
- d) Ofertantul nu a avut în vedere și nu a prezentat nicio justificare pentru achiziția POS-urilor;

- e) Ofertantul nu a avut în vedere și nu a prezentat nicio justificare pentru accesul la platforma software;
- f) Ofertantul nu a avut în vedere și nu a prezentat nicio justificare pentru calculul costurilor de mentenanță pe durata garanției de 5 ani;
- g) Ofertantul nu a avut în vedere și nu a prezentat nicio justificare pentru provizioanele de garanție și înlocuire a produselor defecte
- h) Ofertantul nu a avut în vedere și nu a prezentat nicio justificare pentru costul de formare a personalului, așa cum documentația de atribuire obligă;
- i) Ofertantul nu a avut în vedere și nu a prezentat nicio justificare pentru probele tehnologice, testarea prin folosirea de mașini electrice pentru testare;
- j) Ofertantul nu a avut în vedere și nu a prezentat nicio justificare pentru costurile indirecte.

Pe cale de consecință, contestatorul solicită Consiliului să admită contestație sa.

Contestatorul menționează că își întemeiază prezenta contestație pe dispozițiile Legii nr. 98/2016, ale Normelor metodologice aprobate prin HG nr. 395/2016, cu modificările și completările ulterioare și ale Legii nr. 101/2016, precum și pe orice alt text de lege invocat în cuprinsul său.

Prin adresa nr. 12126/09.04.2025, înregistrată la CNSC sub nr. 23569/10.04.2025, autoritatea contractantă transmite un punct de vedere față de contestația formulată de SRL prin care aduce la cunoștință următoarele aspecte:

Aceasta face o scurtă prezentare a situației de fapt, menționând că prin contestația înregistrată sub nr. 21788/04.04.2025, contestatorul SRL afirmă că autoritatea contractantă ar fi îngreunat sau obstrucționat accesul la documentele ofertei depuse de ofertantul declarat câștigător - Asocierea dintre - SA, apreciind că această susținere este, din punctul său de vedere, nefondată.

Cu privire la accesul la dosarul achiziției, autoritatea contractantă precizează că i-a fost acordat contestatorului accesul fizic la dosarul achiziției, conform procesului-verbal nr. 11254/31.03.2025. Astfel, reprezentantul contestatorului, respectiv domnul Cristian-Gelu Tache, a fost invitat la sediul autorității contractante și i-au fost puse la dispoziție, pentru consultare în format fizic, toate documentele dosarului, cu excepția părților expres declarate confidențiale de către ofertantul câștigător, conform art. 217 alin. (6) din Legea nr. 98/2016.

Apreciază că solicitarea contestatorului de a i se furniza copii sau versiuni electronice ale documentelor pentru a fi păstrate sau transportate la sediul propriu nu are temei în legislația aplicabilă în

materia achizițiilor publice. Legislația aplicabilă nu instituie obligația autorității contractante de a permite copierea, transmiterea ori furnizarea în format electronic a ofertelor sau a altor documente din dosar, ci doar de a asigura accesul pentru consultare, în condițiile și limitele stabilite de lege.

Susține că, potrivit art. 217 alin. (5) și (6) din Legea nr. 98/2016, accesul la dosarul achiziției publice este permis doar în ceea ce privește informațiile care nu au fost declarate și probate ca fiind confidențiale. Accesul neîngrădit se limitează, așadar, la raportul procedurii și la acele documente care nu fac parte din oferta tehnică sau financiară ori care nu sunt calificate expres ca fiind confidențiale de către ofertant. Autoritatea contractantă a respectat cu strictețe aceste prevederi, asigurând accesul la toate documentele neconfidențiale, în deplină concordanță cu cadrul legal.

Așadar, consideră că accesul acordat contestatorului a fost deplin și realizat în conformitate cu dispozițiile legale aplicabile, fapt dovedit prin procesul-verbal semnat de reprezentantul acestuia. Documentul atestă că i s-a permis accesul la studierea dosarului achiziției, cu excepția ofertei declarate confidențiale. Contestatorul a luat la cunoștință despre acest aspect inclusiv prin vizualizarea declarației de confidențialitate și a justificărilor temeinice formulate de ofertantul în susținerea caracterului confidențial al ofertei.

Cu privire la caracterul confidențial al ofertei câștigătoare, menționează că ofertantul declarat câștigător, Asocieria - SA, a depus în cadrul procedurii o declarație motivată și întemeiată juridic privind caracterul confidențial al unor componente din oferta sa tehnică și financiară. În susținerea acestei declarații, ofertantul a invocat dispozițiile art. 57 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, art. 123 din HG nr. 395/2016, art. 19 din Legea nr. 101/2016, precum și drepturile sale de proprietate intelectuală, indicând în mod expres și documentat elementele considerate confidențiale.

Precizează că oferta include informații comerciale sensibile, know-how, tehnologii proprii, documente contractuale și elemente de strategie financiară și tehnică. Susține că acestea sunt protejate inclusiv prin contracte de confidențialitate și clauze NDA anexate la documentația de participare.

De asemenea, menționează că, în urma formulării contestației, autoritatea contractantă a solicitat ofertantului declarat câștigător să reanalizeze poziția exprimată anterior privind confidențialitatea ofertei. Ofertantul a reiterat în mod justificat refuzul de a permite accesul la informațiile declarate confidențiale, invocând din nou temeiurile legale aplicabile și subliniind riscurile reale de prejudiciere prin divulgarea unor informații sensibile, inclusiv sub forma unor acte de concurență neloială.

În susținere, autoritatea contractantă invocă, drept jurisprudență CNSC, Decizia nr. 672/C1/219/643 din 14.03.2025, precizând că în speța

citată, Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor a reținut că autoritatea contractantă și-a fundamentat în mod corect conduita pe obligația legală de a respecta caracterul confidențial al informațiilor declarate și probate ca atare de către ofertant, în conformitate cu art. 57 alin. (1) din Legea nr. 98/2016 și art. 19 alin. (3) din Legea nr. 101/2016. Precizează că CNSC a subliniat că refuzul de a permite accesul la aceste documente nu constituie o încălcare a dreptului la apărare al contestatorului, atâta timp cât informațiile respective beneficiază de protecția legală conferită secretului comercial sau drepturilor de proprietate intelectuală. Totodată, menționează că, în cauză, la fel ca în prezenta situație, contestatorul a solicitat nu doar consultarea, ci și copierea ori furnizarea în format electronic a documentelor declarate confidențiale, solicitare care a fost respinsă în mod justificat de autoritatea contractantă. Susține că aceasta a permis exclusiv accesul la documentele care nu au fost calificate ca fiind confidențiale, în conformitate cu dispozițiile art. 217 alin. (5) și (6) din Legea nr. 98/2016, iar demersul de desecretizare a fost respins de ofertantul vizat, în temeiul unei justificări detaliate și a unor dovezi relevante privind caracterul confidențial al documentelor.

De asemenea, autoritatea contractantă evidențiază că, CNSC a reiterat principiul consacrat de art. 19 alin. (3) din Legea nr. 101/2016, potrivit căruia accesul la documentele cu caracter confidențial este condiționat de existența unui acord expres și prealabil al ofertantului care a calificat astfel respectivele informații. În absența acestui acord, autoritatea contractantă nu are niciun temei legal să procedeze la divulgarea acestor documente, întrucât ar încălca obligația de protejare a secretelor comerciale și a drepturilor de proprietate intelectuală, așa cum acestea sunt recunoscute de legislația națională și europeană.”

Totodată, autoritatea subliniază că CNSC a statuat că, atât timp cât contestatorului i s-a asigurat accesul deplin la documentele care nu au fost declarate confidențiale, iar autoritatea contractantă a solicitat în mod corect acordul ofertantului în privința celor confidențiale, refuzul divulgării nu poate fi calificat ca o încălcare a obligațiilor legale ale autorității contractante și, prin urmare, nu se poate reține existența unei conduite culpabile în sarcina acesteia.

În concluzie, autoritatea contractantă susține că a respectat în integralitate dispozițiile legale incidente privind accesul la dosarul achiziției publice, după cum urmează:

- A permis contestatorului accesul nemijlocit și integral la toate documentele care nu au fost declarate confidențiale;
- A solicitat în mod expres acordul ofertantului declarat câștigător pentru accesul la informațiile desemnate ca fiind confidențiale;
- Ofertantul a refuzat motivat și documentat desecretizarea, invocând temeiuri legale și prezentând justificări detaliate și probe relevante;

- Nu a existat nicio abatere de la obligațiile legale, iar accesul la documentele declarate confidențiale nu putea fi permis în absența acordului ofertantului, conform art. 19 alin. (3) din Legea nr. 101/2016.

În lumina celor expuse și analizând critic conținutul contestației formulate de SRL, autoritatea contractantă consideră că a prezentat argumente suficiente și temeinic fundamentate în drept și fapt pentru a susține legalitatea conduitei sale.

Prin urmare, susține că este vădit nefondată contestația, neexistând nicio încălcare a dispozițiilor legale în vigoare și niciun exces de putere imputabil autorității contractante.

În consecință, autoritatea contractantă solicită respingerea în totalitate a contestației formulate de SRL ca nefondată.

Totodată, precizează că atașează în copie toate documentele invocate pe parcursul acestei prezentări, care vin în susținerea punctului său de vedere.

Având în vedere documentele depuse de în cadrul procedurii de atribuire sus-menționată, marcate „CONFIDENȚIAL”, respectiv oferta tehnică și oferta financiară, precum și raportat la faptul că SRL solicită „accesul la dosarul aflat pe rolul CNSC”, în conformitate cu dispozițiile art. 20 din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare, prin adresa nr. 27482/1150/C1/29.04.2025, Consiliul îi solicită acestuia să comunice temeiul juridic al încadrării tuturor înscrisurilor menționate ca fiind „confidențiale”, să justifice această încadrare și să demonstreze prin orice mijloc de probă, caracterul confidențial al documentelor și prejudiciul adus urmare a dezvăluirii acestor informații, conform dispozițiilor art. 19 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează că: „La cerere, părțile cauzei au acces la documentele dosarului constituit la Consiliu, în aceleași condiții în care se realizează accesul la dosarele constituite la instanțele de judecată potrivit prevederilor Legii nr. 134/2010, republicată, cu modificările ulterioare, cu excepția documentelor pe care operatorii economici le declară și probează ca fiind confidențiale, întrucât cuprind, fără a se limita la acestea, secrete tehnice și/sau comerciale, stabilite conform legii, iar dezvăluirea acestora ar prejudicia interesele legitime ale operatorilor economici, în special în ceea ce privește secretul comercial și proprietatea intelectuală.”

..... răspunde prin adresa înregistrată la CNSC sub nr. 28833/06.05.2025, invocând, în susținerea confidențialității ofertei sale, următoarele prevederi legale: 1[^]1 lit. d) din Legea nr. 11/1991, art. 217 alin. (6) din Legea nr. 98/2016, art. 19 alin. (3) din Legea nr. 101/2016, și anexează un set de documente considerate relevante.

Prin adresa nr. 29233/C1/1150/07.05.2025 Consiliul îi comunică contestatorului SRL, termenul de studiere a dosarului cauzei și

implicit de depunere a concluziilor scrise; acesta s-a prezentat la sediul CNSC în data de 08.05.2025.

Ulterior studierii dosarului cauzei, ... SRL, formulează concluzii scrise prin adresa nr. 322/12.05.2025, înregistrată la CNSC sub nr. 31008/13.05.2025, reiterând motivele care demonstrează temeinicia contestației formulate.

Acesta reiterează susținerea sa privind aprecierea în ceea ce privește oferta depusă de, pe care o consideră ca fiind inacceptabilă, ceea ce, în opinia sa, face ca rezultatul procedurii și conținutul raportului procedurii nr. 10892/26.03.2025 să fie nul, unica modalitate de remediere constând în anularea acestuia.

În continuare prezintă care sunt motive pe care le consideră relevante referitor la inadmisibilitatea ofertei

În ceea ce privește neconformitatea ofertei tehnice depuse de către acesta, susține următoarele:

- aceasta nu corespunde cerințelor tehnice minimale obligatorii prin documentația de atribuire;

- prin depunerea ofertelor la procedură, se presupune ca ofertanții și-au însușit documentația de atribuire fără rezerve, ceea ce înseamnă că nu li se poate scuza nicio abatere de la prescripțiile ei, opozabile în cel mai mic detaliu (în susținere făcând trimitere la decizia nr. 1555 din 6 martie 2012 a Curții de Apel Craiova, Secția de contencios administrativ si fiscal) sau Decizia nr. 916/CA/2019-R din 8 noiembrie 2019 a Curții de Apel Oradea, Secția a 11-a civila, de contencios administrativ și fiscal). Apreciază că, astfel cum un contract constituie legea părților, și documentația de atribuire, însoțită de clarificările postate în SEAP, are aceeași valoare pentru părți, iar niciuna dintre ele nu îi poate ignora sau nesocoti clauzele.

- bunurile ofertate în oferta criticată nu îndeplinesc cerințele minime tehnice, iar ofertantul nici nu a făcut dovada îndeplinirii acestora.

Consideră că, pentru toate cerințele tehnice minimale ale stațiilor de încărcare electrică, ofertanții aveau obligația să le dovedească prin documente și rapoarte, documente de conformitate.

În realitate, stațiile ofertate prin oferta criticată, nu îndeplinesc următoarele cerințe și nici nu au prezentat documente probante:

Potrivit documentației de atribuire, stațiile trebuiau să respecte cerința: „temperatura de funcționare si operare la -35°C la +70°C”.

În continuare, inserează print screen cu întrebarea nr. 5 și răspunsul la clarificări, ca urmare a acestei întrebări.

Astfel, acesta susține că stațiile trebuiau să respecte cerința: „temperatura de funcționare și operare la -35°C la +70°C”.

Este evident, în opinia sa, că stațiile nu respectă cerința tehnică minimală.

În susținere, subliniază faptul că, în conținutul fișierului din propunerea tehnică cu numele „10. Rapoarte, certificări, manuale EVMS60.pdf”, se pot observa următoarele:

- pagina 1: ofertantul indică faptul că ofertează MODELUL EVMS – 60, inserând print screen cu această referință;

- pagina 6: atașează ca print screen anexa la certificatul de conformitate nr. 3292.1-CT-32024, considerând că din aceasta rezultă că CEPROM a atestat ca stațiile MODEL EVMS - 60 (toate tipurile) au temperatura de funcționare -35C/+60C și nu +70C, așa cum solicită documentația de atribuire.

În consecință, apreciază că ofertantul nu a oferit un produs conform, așa cum obligă documentația de atribuire, apreciind că oferta sa trebuia să fie neconformă și respinsă.

Totodată, menționează că, potrivit documentației de atribuire, stațiile trebuiau să respecte cerința „protocolul de comunicare OCPP 1.6J certificat OCA Full Certificate”.

Acesta subliniază că, urmare studierii dosarului achiziției publice, își retrace această critică.

Susține că, potrivit documentației de atribuire, stațiile trebuiau să respecte cerința: „Platforma de administrare și operare certificată OCA CSMS Full certificate”.

În continuare, inserează print screen cu întrebarea nr. 19 și răspunsul la clarificări, ca urmare a acestei întrebări.

Din punctul său de vedere, prin răspunsul la clarificări, stațiile trebuiau oferite împreună cu integrarea într-o platformă de management și operare certificate CSMS OCA Full.

Menționează că, potrivit informațiilor de pe site-ul www.ev-mag.ro, ..., are un parteneriat cu Charge Point SRL, dezvoltatorul platformei Plugpoint.

Charge Point SRL nu deține niciun certificat OCA CSMS, așa cum s-a solicitat prin răspunsul la clarificări - oferta prezentată fiind neconformă.

De asemenea, precizează că, în urma studierii dosarului achiziției, a constatat că oferta nu conține niciun document care să certifice cerința: „Platforma de administrare și operare certificată OCA CSMS Full certificate”.

Subliniază că, din punctul său de vedere, dacă pentru cerința certificare OCPP 1.6 - a atașat certificare OCA, pentru platforma de administrare și operare nu a atașat nicio dovadă pentru îndeplinirea acestei cerințe.

Practic, consideră că, prin neprezentarea unei dovezi, ofertantul a recunoscut că nu îndeplinește cerința tehnică minimală, motiv pentru care apreciază că oferta sa trebuie respinsă.

Precizează că, potrivit documentației de atribuire, stațiile trebuiau să respecte cerința: „cu privire la POS și modul fiscal”, iar, în urma studierii dosarului achiziției publice, își retrace această critică.

Susține că, oferta tehnică depusă nu respectă cerințele obligatorii din fișa de date.

În acest sens, menționează că, formularul de ofertă tehnică trebuie să fie realizat conform indicațiilor din fișa de date a achiziției, care obligă la respectarea anumitor informații și a unei structuri predefinite. Ofertanții erau atenționați că:

- „- furnizorul echipamentelor va deține obligatoriul ISO 27001:2022”

- „autorizare de la distribuitorul/producătorul de stații pentru montaj + autorizare de intervenție pe stații”.

Așadar, apreciază că, oferta depusa de acest ofertant, nu îndeplinește cerințele de mai sus, acesta neprezentând documentele de mai sus.

Precizează că, în urma studierii dosarului achiziției publice își retrace această critică.

În ceea ce privește neconformitatea ofertei financiare depuse de, contestatorul menționează că, în urma studierii dosarului achiziției publice, își retrace această critică.

Pe cale de consecință, solicită Consiliului să admită contestația sa și să dispună:

- obligarea autorității contractante la reevaluarea ofertelor și declararea ca fiind inadmisibilă a ofertei depuse de către ofertantul;
- Anularea raportului procedurii nr. 10892/26.03.2025.

În ceea ce privește contestația nr. 323/12.05.2025, înregistrată la CNSC sub nr. 30887/13.05.2025, formulată de SRL, în dosarul nr. 1700/2025, acesta critică rezultatul procedurii de achiziție publică precizând că a formulat această contestație ca urmare a studierii dosarului achiziției, în data de 08.05.2025, susținând că oferta depusă de este inacceptabilă, cea ce face ca rezultatul procedurii și conținutul raportului procedurii nr. 10892/26.03.2025 sa fie nul, apreciind că unica modalitate de remediere constă în anularea acestuia.

În continuare, acesta prezintă motivele sale privind aprecierea ca inadmisibilă a ofertei depuse de către

Susține că oferta financiară depusă de este neconformă, precizând totodată că, în urma studierii dosarului a luat cunoștință de faptul că oferta financiară a ofertantului clasat pe locul 1, este în procent mai mic de 80%.

Menționează că, potrivit art. 136 alin. 4 din HG nr. 395/2016, „o ofertă prezintă un preț aparent neobișnuit de scăzut în raport cu ceea ce urmează a fi furnizat, executat sau prestat atunci când prețul ofertat, fără TVA, reprezintă mai puțin de 80% din valoarea estimată a contractului respectiv.”

Subliniază că, verificarea prețurilor neobișnuit de scăzute în cadrul unei licitații nu este o opțiune, ci este o obligație clar statuată de către legiuitor, comisia având obligația de verifica prețurile ofertelor ce sunt sub 80% din valoarea estimată.

Conform documentației de atribuire, în fișa de date a achiziției se indică: „În elaborarea propunerii financiare, ofertanții vor avea în vedere prevederile art. 136 alin. (4) din HG nr.395/2016, cu modificările și completările ulterioare, respectiv, cităm: „(...) o ofertă prezintă un preț aparent neobișnuit de scăzut în raport cu ceea ce urmează a fi furnizat, executat sau prestat atunci când prețul ofertat, fără TVA, reprezintă mai puțin de 80% din valoarea estimată a contractului respectiv”.

Acesta apreciază că cerința de mai sus, obligă ca ofertanții, încă de la data depunerii ofertei financiare, trebuiau să transmită documentele probante care să justifice fundamentarea și argumentarea costurilor și prețurilor utilizate în oferta financiară.

Consideră că o ofertă financiară depusă de un ofertant sub pragul de 80% trebuie să respecte prevederile art. 136 alin. (4) din HG nr.395/2016 și să conțină documente de fundamentare a prețului. Susține că, urmare a studierii dosarului a constatat că:

- ofertantul nu a prezentat o fundamentare a prețului și nu a transmis documente justificative pentru costurile cele mai importante;

- art. 136 alin. (2) din HG nr. 395/2016, obligă ca justificările aduse să fie pe baza documentelor justificative, o simplă „notă justificativă”, nefiind în acord cu cerințele minimale obligatorii stabilite de lege”. Explicațiile aduse de ofertant conform prevederilor alin. (1) vor fi însoțite de dovezi concludente privind elementele prevăzute la art. 210 alin. (2) din Lege, precum și, după caz, documente privind prețurile ce pot fi obținute de la furnizori, situația stocurilor de materii prime și materiale, modul de organizare și metodele utilizate în cadrul procesului de lucru, nivelul de salarizare al personalului ofertantului, performanțele și costurile implicate de anumite utilaje sau echipamente de lucru”.

Din punctul său de vedere, în lipsa unei justificări, oferta transmisă de către acest ofertant este neconformă, cum de altfel stabilește art. 136 alin. (3) din HG nr. 395/2016: „În cazul în care ofertantul nu prezintă comisiei de evaluare informațiile și/sau documentele solicitate sau acestea nu justifică în mod corespunzător nivelul scăzut al prețului sau al costurilor propuse, oferta va fi considerată neconformă”.

Astfel, contestatorul susține că, în lipsa depunerii odată cu oferta financiară, a justificărilor de mai sus, oferta transmisă este inadmisibilă.

Prin adresa nr. 15036/20.05.2025, înregistrată la CNSC sub nr. 32856/20.05.2025, autoritatea contractantă transmite punctul său de vedere față de contestația formulată de SRL, în dosarul nr. 1700/2025, înregistrată la CNSC sub nr. 30887/13.05.2025, solicitând:

- respingerea contestației ca fiind tardiv formulată, potrivit art. 8 lit. b) din Legea nr. 101/2016, întrucât a fost depusă cu depășirea

termenului legal de 7 zile de la data luării la cunoștință despre actul pretins nelegal (raportul procedurii nr. 10892/26.03.2025).

- în subsidiar, în ipoteza în care Consiliul nu va admite excepția de tardivitate, solicită respingerea ca inadmisibile a noilor capete de cerere formulate contestația înregistrată la CNSC sub nr. 30887/13.05.2025, întrucât acestea au fost invocate ulterior termenului legal și nu pot face obiectul unei reevaluări de fond în cadrul aceleiași proceduri contencioase.

În ceea ce privește constatarea tardivității contestației nr. 323/12.05.2025, înregistrată la CNSC sub nr. 30887/13.05.2025, aceasta menționează că, potrivit art. 8 lit. b) din Legea nr. 101/2016, termenul de introducere a contestației este de 7 zile calendaristice de la data luării la cunoștință despre actul considerat nelegal.

Subliniază că, raportul procedurii nr. 10892/26.03.2025, este documentul vizat de contestator, care a fost publicat în SEAP la data de 27.03.2025, iar această dată reprezintă data la care contestatorul a luat cunoștință despre acest document, fapt confirmat chiar de aceasta prin formularea unei contestații anterioare, în termen legal.

Totodată, subliniază că, prezenta contestație (înregistrată la CNSC sub nr. 30887/13.05.2025) a fost depusă la data de 12.05.2025, adică după expirarea termenului legal de 7 zile, iar argumentul că termenul ar curge de la data de 08.05.2025, dată la care acesta ar fi primit acces la dosarul achiziției, este eronat și contravine dispozițiilor art. 8 lit. b) din Legea 101/2016, deoarece, în opinia sa:

- accesul la dosar poate fundamenta doar capete de cerere suplimentare sau probe, dar nu poate reporni cursul termenului legal, în raport cu actul principal vizat (raportul procedurii);
- raportul procedurii fusese deja contestat în termen, ceea ce confirmă cunoașterea sa și imposibilitatea reactivării termenului.

Prin urmare, autoritatea contractantă solicită respingerea contestației ca fiind tardiv introdusă.

În ceea ce privește contestarea inadmisibilității noilor capete de cerere formulate ulterior accesului la dosar, susține că, potrivit Legii nr. 101/2016, contestatorul trebuie să indice în mod clar motivele și temeiurile de fapt și de drept pe care se întemeiază contestația.

Aceasta apreciază că, în speță, contestatorul introduce, în mod inadmisibil, capete de cerere noi în cadrul aceleiași proceduri contencioase, ca urmare a consultării dosarului achiziției conform accesului la CNSC, după formularea inițială a unei contestații. Astfel, evidențiază că:

- potrivit jurisprudenței CNSC și a instanțelor de judecată, aducerea de noi critici la adresa ofertei câștigătorului în afara termenului de contestație este inadmisibilă și contravine principiului stabilității procedurii contencioase și termenelor imperative de exercitare a dreptului.

- legalitatea ofertei trebuie analizată în termenul prevăzut de lege, iar clementele contestate acum erau accesibile sau imputabile ofertantului încă din momentul comunicării rezultatului.

Pe cale de consecință, autoritatea solicită respingerea contestației ca inadmisibil formulată în ceea ce privește capetele de cerere nou introduse.

Referitor la încălcarea caracterului confidențial al ofertei câștigătorului, autoritatea contractantă susține că, în mod surprinzător, contestatorul formulează susțineri detaliate privind conținutul unei oferte declarate ca fiind confidențiale, inclusiv cu privire la componentele financiare ale acesteia.

Totodată, precizează că:

- ofertantul a depus în cadrul procedurii o declarație de confidențialitate, însoțită de documente justificative privind caracterul comercial și contractual al informațiilor, inclusiv existența unor contracte de confidențialitate cu furnizorii și caracterul concurențial al reducerilor și soluțiilor propuse.

- autoritatea contractantă nu și-a exprimat acordul pentru desecretizarea informațiilor respective, iar CNSC a permis consultarea dosarului în mod unilateral, față informarea și fără acordul autorității contractante sau al ofertantului vizat.

În opinia sa, această divulgare a unor date confidențiale:

- încalcă art. 59 și art. 60 din Legea nr. 98/2016, care garantează protejarea informațiilor comerciale sensibile;

- generează un prejudiciu evident ofertantului, ținând cont că ambele entități sunt distribuitori ai aceluiași producător și astfel se pot deduce strategii comerciale și condiții contractuale negociate.

Autoritatea contractantă menționează că pentru fiecare dintre cele trei aspecte prezentate — tardivitatea contestației, inadmisibilitatea capetelor de cerere noi și încălcarea confidențialității — există numeroase spețe relevante din jurisprudența CNSC și a instanțelor competente, care confirmă temeinicia și legalitatea poziției autorității contractante, drept pentru care solicită Consiliului să ia act de faptul că SRL nu are temei legal în susținerea celor prezentate și să dispună respingerea contestației ca tardivă și inadmisibilă.

Prin adresa nr. 12604/16.04.2025, înregistrată la CNSC sub nr. 25337/16.04.2025, autoritatea contractantă transmite un dosarul achiziției.

Prin adresa nr. 202/04.04.2025, înregistrată la CNSC sub nr. 22658/08.04.2025, contestatorul SA transmite, în original, recipisa de consemnare a cauțiunii nr. 211195351/1 din 04.04.2025, în cuantum de 18.250,74 lei, eliberată de CEC Bank Sucursala

Prin corespondența înregistrată la CNSC sub nr. 23231/09.04.2025, contestatorul SRL transmite, în original, recipisa de consemnare a

cauțiunii nr. 211199865/1 din 07.04.2025, în cuantum de 18.250,73 lei, eliberată de CEC Bank Sucursala

Analizând susținerile și documentele depuse la dosarul cauzei, **CONSILIUL constată următoarele:**

....., în calitate de autoritate contractantă, a organizat procedura simplificată, în vederea atribuirii contractului având ca obiect: „Stații de reîncărcare pentru vehicule electrice în orașul, județul” - cod CPV 31681500-8, elaborând, în acest sens, documentația de atribuire aferentă și publicând, în SEAP, anunțul de participare SCN1157322/19.02.2025, conform căruia valoarea estimată a procedurii este 912.536,64 lei, fără TVA. Criteriul de atribuire al contractului este „cel mai bun raport calitate-preț”.

Prin contestația care fac obiectul dosarului CNSC nr. 1147/2025, ... SA este nemulțumit de faptul că autoritatea contractantă i-a respins oferta în etapa de verificare a conformității propunerilor tehnice, motivat de faptul că stația de încărcare a vehiculelor electrice din oferta sa nu ar avea carcasa din oțel inoxidabil, astfel cum s-a solicitat prin caietul de sarcini, aspect comunicat prin adresa de comunicare a rezultatului procedurii nr. 11058/27.03.2025.

Având în vedere criticile din contestația formulată de SA, Consiliul reține că, în anexa caietului de sarcini, autoritatea contractantă a publicat proiectul tehnic elaborat de proiectantul SC 2 GMG CONSTRUCT SRL, în cuprinsul căruia se regăsește fișierul „fișa tehnică.pdf”, conținând o fișă tehnică a stației de încărcare, elaborată pe modelul formularului F5 din Anexa 10 la HG nr. 907/2016 privind etapele de elaborare și conținutul-cadru al documentațiilor tehnico-economice aferente obiectivelor/proiectelor de investiții finanțate din fonduri publice (formular standard în cazul utilajelor și echipamentelor tehnologice, inclusiv dotări care se instalează în etapa de executare a lucrărilor la obiective/proiectelor de investiții finanțate din fonduri publice), în care se menționează, la linia 1.2, următoarea cerință: „Dimensiunea dulapului: 565 x 780 x 1900 mm, IP54, carcasă din oțel inoxidabil acoperit cu pulbere interfață”.

Tot cu privire la materialul din care este construită carcasa se menționează, la punctul 5.1 din aceeași fișă tehnică următoarele aspecte: *„Fiecare stație trebuie să aibă carcasa dintr-un material robust, cu rezistență la impact (din oțel inoxidabil și aluminiu), ce face carcasa rezistentă la șocuri, rezistentă la intemperii”*.

Consiliul reține că, referitor la materialul din care este construit dulapul (carcasa) stației de încărcare, a fost formulată o solicitare de clarificări, în temeiul art. 160 din Legea nr. 98/2016, la care autoritatea contractantă a răspuns, prin adresa de răspuns consolidat nr. 330/10.01.2025 astfel:

„Întrebare:

În fișa tehnică la pct 1.2 se specifică că stațiile trebuie să aibă carcasa din „oțel inoxidabil” iar la pct. 1.5 se specifica „Fiecare stație trebuie să aibă carcasa dintr-un material robust, cu rezistență la impact (din oțel inoxidabil și aluminiu), ce face carcasa rezistentă la șocuri, rezistentă la intemperii”.

Amintim autorității că oțelul inoxidabil nu poate fi asamblat cu aluminiu decât prin asamblare mecanică nu prin asamblare prin sudură sau alte modalități de asamblare moderne. Datorita greutății stațiilor de încărcare nu este posibilă o asamblare a celor două materiale decât prin nituire sau alte modalități mecanice depășite tehnic. Având în vedere cele de mai sus, cerem eliminarea aluminiului din cerința minimă necesară.

Răspuns:

Se respectă fișa tehnică unde la pct 1.2 se specifică că stațiile trebuie să aibă carcasa din „oțel inoxidabil”, material robust, cu rezistență la impact, ce face carcasa rezistentă la șocuri și rezistentă la intemperii”.

Față de cele de mai sus, Consiliul reține că, sesizând discrepanța dintre cerințele impuse cu privire la materialul din care să fie construită carcasa (pe de o parte se solicită oțel inoxidabil și pe de altă parte aluminiu și oțel inoxidabil), un operator economic a cerut autorității contractante să renunțe la materialul aluminiu, argumentând din punct de vedere tehnic solicitarea sa iar, prin răspunsul consolidat, autoritatea contractantă a răspuns favorabil respectivului operator economic, precizând că, din cele 2 cerințe contrarii, va fi respectată cerința 1.2, care impune construcția carcasei din **oțel inoxidabil**.

Această clarificare nu a fost contestată de niciun operator economic interesat, devenind obligatorie atât pentru potențialii ofertanți, în etapa de elaborare a propunerilor tehnice cât și pentru autoritatea contractantă, în etapa de verificare a conformității propunerilor tehnice cu specificațiile din caietul de sarcini.

Or, din analiza propunerii tehnice depusă de SA, se constată că materialul din care este construită carcasa stației nu este oțel inoxidabil ci este oțel galvanizat, aspect evidențiat cu marker culoarea galbenă de către societatea contestatoare la pagina 4 din contestație.

Consiliul reține că, spre deosebire de oțelul inoxidabil, care este un aliaj de oțel caracterizat prin rezistența sa ridicată la coroziune datorită proporției specifice de metale care îl compun, oțelul galvanizat este obținut prin procesarea chimică a unui oțel obișnuit, cu scopul aplicării pe suprafața acestuia a unui strat subțire dintr-un alt metal, pentru a proteja materialul de bază (oțelul obișnuit) contra coroziunii.

Mai mult, Consiliul apreciază că societatea contestatoare a fost în confuzie chiar și la data formulării contestației, cu privire la materialul din care este carcasa stației sale de încărcare deoarece a reprodus în contestație fragmente din înscrisuri tehnice în care se menționează clar

„oțel galvanizat”, concluzionând, ulterior, în mod eronat, că stația sa de încărcare ar respecta cerința privind materialul „oțel inoxidabil”.

Prin urmare, conform probelor instrumentate, carcasa stației de încărcare ofertată de SA nu este construită din oțel inoxidabil altfel cum s-a solicitat prin documentația de atribuire, situație în care autoritatea contractantă a constatat, în mod corect, faptul că „cerința de material (oțel inoxidabil) nu este îndeplinită, oferta tehnică nu satisface în mod corespunzător solicitările din Caietul de sarcini”.

Pentru considerentele anterior expuse, în temeiul art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul va respinge, ca nefondată, contestația formulată de SA în contradictoriu cu

În ceea ce privește contestațiile formulate de SRL, Consiliul reține că, prin punctul de vedere nr. 15036/20.05.2025, înregistrat la CNSC sub nr. 32856/20.05.2025, autoritatea contractantă invocă excepția tardivității/inadmisibilității contestației care face obiectul dosarului CNSC nr. 1700/2025, formulată de SRL ulterior studierii dosarului cauzei.

Având a se pronunța, cu prioritate, art. 26 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, asupra excepției invocată, Consiliul reține că argumentul invocat de autoritatea contractantă în susținerea excepției este că, între data publicării în SEAP a raportului procedurii (27.03.2025) și data formulării contestației (12.05.2025), ar fi trecut mai mult decât cele 7 zile prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 101/2016.

Cu privire la acest argument, Consiliul reține că, în termenul de 7 zile menționat la art. 8 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 101/2016, ... SRL a mai formulat o contestație, care face obiectul dosarului nr. 1150/2025, criticând, printre altele, faptul că autoritatea contractantă nu i-a pus la dispoziție oferta desemnată câștigătoare.

Cu privire la această critică, autoritatea contractantă susține că i-a pus la dispoziție toate documentele care nu au fost declarate confidențiale de către ofertantul desemnat câștigător.

Consiliul reține că, potrivit art. 217 alin. (6) din Legea nr. 98/2016, *„(...) după comunicarea rezultatului procedurii de atribuire, autoritatea contractantă este obligată să permită, la cerere, într-un termen care nu poate depăși o zi lucrătoare de la data primirii cererii, accesul neîngrădit al oricărui ofertant/candidat la raportul procedurii de atribuire și la informațiile care nu fac parte din propunerile tehnice, propunerile financiare și/sau fundamentările/justificările de preț/cost. Autoritatea contractantă este obligată să permită, la cerere, într-un termen care nu poate depăși o zi lucrătoare de la data primirii cererii, accesul neîngrădit al oricărui ofertant/candidat și la informațiile din cadrul propunerilor tehnice și/sau la fundamentările/justificările de preț/cost care nu au fost declarate și probate de către ofertanți ca fiind confidențiale”.*

Prevederile legale reproduse anterior stabilesc în sarcina autorității contractante obligația de a permite, la cerere, accesul neîngrădit la informațiile din cadrul propunerilor tehnice și/sau la fundamentările/justificările de preț/cost care nu îndeplinesc, în mod cumulativ 2 condiții, respectiv, pe de o parte, au fost declarate confidențiale și, pe de altă parte, a fost probat caracterul confidențial al înscrisurilor declarate confidențiale.

Prin urmare, este exclusă din start situația îngrădirii accesului la întreaga propunere tehnică și întreaga propunere financiară, pe considerentul declarării acestora confidențiale în integralitate, deoarece teza finală a art. 217 alin. (6) din Legea nr. 98/2016 se referă doar la:

- informațiile din cadrul propunerilor tehnice și/sau la
- fundamentările/ justificările de preț/cost,

care nu au fost declarate și probate de către ofertanți ca fiind confidențiale, nicidecum la întreaga propunere tehnică și întreaga propunere financiară.

Totodată, se reține că, chiar și în cazul acestor informații/fundamentări/justificări, nu este suficientă simpla constatare a existenței unei declarații de confidențialitate, deoarece textul legal menționat supra impune verificarea probelor depuse pentru demonstrarea caracterului confidențial al înscrisurilor declarate ca atare.

Consiliul reține că SRL a solicitat autorității contractante acces la oferta desemnată câștigătoare, astfel cum avea dreptul conform art. 217 din Legea nr. 98/2016 iar aceasta i-a refuzat accesul pe motiv că oferta desemnată câștigătoare a fost declarată confidențială, motiv pentru care SRL a contestat refuzul autorității contractante de a-i permite acces la oferta desemnată câștigătoare.

În calitate sa de parte la cauza care formează obiectul dosarului CNSC nr. 1150/2025, ... SRL a solicitat studierea dosarului cauzei, sens în care sunt incidente prevederile art. 19 din Legea nr. 101/2016 care dispun astfel:

„(1) La cerere, părțile cauzei au acces la documentele dosarului constituit la Consiliu, în aceleași condiții în care se realizează accesul la dosarele constituite la instanțele de judecată potrivit prevederilor Legii nr. 134/2010, republicată, cu modificările ulterioare, cu excepția documentelor pe care operatorii economici le declară și probează ca fiind confidențiale, întrucât cuprind, fără a se limita la acestea, secrete tehnice și/sau comerciale, stabilite conform legii, iar dezvăluirea acestora ar prejudicia interesele legitime ale operatorilor economici, în special în ceea ce privește secretul comercial și proprietatea intelectuală.

(2) Accesul la documentele dosarului constituit la Consiliu potrivit alin. (1) nu este condiționat de accesul la documentele aflate la autoritatea contractantă potrivit legislației privind achizițiile publice sau

legislației privind achizițiile sectoriale ori legislației privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii.

(3) În sensul alin. (1), documentele sunt marcate sau indicate de către ofertanți, în mod explicit și vizibil, ca fiind confidențiale. Consultarea documentelor confidențiale din oferte este permisă numai cu acordul scris al respectivilor ofertanți”.

Prin urmare, având în vedere declarația de confidențialitate depusă de ofertantul desemnat câștigător, precum și raportat la solicitarea contestatorului SRL de „acces la dosarul achiziției”, în conformitate cu dispozițiile art. 20 din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul a solicitat, prin adresa nr. 27482/1150/C1/ 29.04.2025, să comunice temeiul juridic al încadrării tuturor înscrisurilor menționate ca fiind „confidențiale”, să justifice această încadrare și să demonstreze prin orice mijloc de probă, caracterul confidențial al documentelor și prejudiciul adus urmare a dezvăluirii acestor informații, conform dispozițiilor art. 19 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează că: „La cerere, părțile cauzei au acces la documentele dosarului constituit la Consiliu, în aceleași condiții în care se realizează accesul la dosarele constituite la instanțele de judecată potrivit prevederilor Legii nr. 134/2010, republicată, cu modificările ulterioare, cu excepția documentelor pe care operatorii economici le declară și probează ca fiind confidențiale, întrucât cuprind, fără a se limita la acestea, secrete tehnice și/sau comerciale, stabilite conform legii, iar dezvăluirea acestora ar prejudicia interesele legitime ale operatorilor economici, în special în ceea ce privește secretul comercial și proprietatea intelectuală”.

..... a răspuns prin adresa nr. 267/30.04.2025 înregistrată la CNSC sub nr. 28833/06.05.2025, în care susține că înscrisurile declarate confidențiale ar fi atât secrete tehnice și comerciale, cât și proprietatea intelectuală.

Susține că produsul ar fi înregistrat și protejat prin drepturi de proprietate intelectuală, sens în care indică adresa internet <https://euipo.europa.eu/eSearch/#details/trademarks/018246313>, atașează o declarație de confidențialitate emisă de furnizorul său din China și un contract de confidențialitate, certificate ISO 9001 și ISO 27001, procedura internă de management al documentelor și extrase din propunerea sa tehnică.

Menționează, în esență, că procedura de lucru și rezultatul acesteia reprezintă secretul său comercial și ar fi confidențiale, deoarece, înglobează informații și know-how proprii și informații cu caracter comercial.

Susține că eventuala divulgare a acestor informații ar aduce atingere intereselor sale comerciale, deoarece, ar putea fi utilizate pe viitor de eventualii terți care le-ar lua la cunoștință.

La acest răspuns generic, ofertantul în cauză nu a administrat niciun mijloc de probă prin care să demonstreze caracterul confidențial al înscrisurilor indicate, ca atare, și nici prejudiciul care va fi suferit urmare a dezvăluirii acestora.

Contractele prezentate conțin clauze generale cu privire la confidențialitatea relațiilor comerciale dintre respectivii operatori economici, fără a reieși din acestea, în concret, de ce acele informații sunt confidențiale, dincolo de convenția părților, în sensul unei confidențialități de plano.

În acest sens s-a pronunțat și Curtea de Apel în Hotărârea nr. 525/07.10.2024, pronunțată în dosarul nr. 644/45/2024:

„(...) **Restricționarea accesului la dosarul achiziției publice pentru motive de confidențialitate este o excepție de la principiul transparenței procedurii** de atribuire și, ca orice excepție, este de strictă interpretare și aplicare.

Curtea apreciază, în raport de aceste considerente de ordin teoretic grefate pe situația dedusă judecății, că refuzul de a acorda petentei B. ##### SRL acces la documentele depuse în procedură de către ofertantul declarat câștigător pentru lotul 14, ##### SRL, refuz întemeiat exclusiv pe clauza de confidențialitate din contractul de furnizare încheiat între aceasta și urmă și vânzătorul produsului ofertat, este o încălcare a dreptului petentei la o cale de atac efectivă.

(...)

Declarația de confidențialitate bazată exclusiv pe clauza din capitolul 5.1 din contractul de furnizare în care ##### SRL are calitatea de cumpărător ("Toate fișele tehnice, proiectele care conțin specificarea compoziției materialelor tratamentului, structurii și care conțin, de asemenea, structura mecanică, distribuția 3D a profilului sunt strict confidențiale, iar cumpărătorul nu are voie să le prezinte unei terțe companii care activează în același sector") **nu este suficientă în sine pentru a dovedi caracterul confidențial al informațiilor din oferta acestui operator economic**, cât timp nu se arată, în concret, de ce acele informații sunt confidențiale, dincolo de convenția părților în sensul unei confidențialități de plano.

Un raționament contrar ar presupune ca prin simplul acord de voință al părților unui acord de furnizare a unor produse ce urmează a fi oferite într-o procedură ulterioară de atribuire să fie golite de conținut dispozițiile art. 57 alin. 1 din Legea nr. 98/2016 și să fie anihilat dreptul altor participanți la procedura de atribuire la o cale efectivă de atac, în cadrul căreia să poată invoca, dacă este cazul, nereguli ale ofertelor însoțite de o asemenea declarație de confidențialitate.

Contractul este legea părților, însă nu poate produce efecte și dincolo de limitele convenției lor, în lipsa unor elemente obiective care să permită identificarea informațiilor confidențiale și să demonstreze încadrarea lor în categoriile expres prevăzute de Legea nr. 98/2016 ori de alte legi speciale, care instituie un anume regim de confidențialitate.

Cât timp ofertantul ##### SRL a optat pentru a participa la procedura de achiziție (...), acesta are obligația de a demonstra, distinct de clauza din contractul de furnizare cu vânzătorul din #####, caracterul confidențial al informațiilor din oferta sa (...).

În ceea ce privește certificatul de înregistrare a mărcii nr. 018246313, transmis de la dosarul cauzei în anexa corespondenței anterior menționată, Consiliul a accesat adresa internet menționată de contestator, constatând că a înregistrat marca AMPEVO, marca este de tip figurativ (reprezintă textul AMPEVO cu anumite fonturi și culori) și se aplică următoarelor categorii de bunuri și servicii:

„9 Statii de alimentare pentru vehicule electrice; Panouri solare pentru generarea de electricitate; Structuri de panouri solare; Panouri solare portabile pentru generarea de electricitate; Panouri solare pentru producerea energiei electrice; Acumulatori pentru energie fotovoltaică; Convertoare de curent; Convertoare analogice; Convertoare de tensiune; Aparat și instrumente pentru acumularea energiei electrice; Alimentatoare pentru acumulatori; Aparat de stocare a electricității.

35 Servicii de publicitate, marketing și promovare; Informare și consiliere comercială pentru consumatori în alegerea produselor și serviciilor; Servicii de vânzare și comerț, inclusiv prin magazine en-gros sau en-detail, prin cataloage de vânzare prin corespondență sau prin mijloace electronice, de exemplu prin intermediul site-urilor web sau al emisiunilor de teleshoping, a produselor stații de alimentare pentru vehicule electrice, panouri solare pentru generarea de electricitate, structuri de panouri solare, panouri solare portabile pentru generarea de electricitate, panouri solare pentru producerea energiei electrice, acumulatori pentru energie fotovoltaică, convertoare de curent, convertoare analogice, convertoare de tensiune, aparate și instrumente pentru acumularea energiei electrice, alimentatoare pentru acumulatori și aparate de stocare a electricității”.

Față de cele de mai sus, Consiliul reține prevederile art. 4 din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene, potrivit căreia „Poate constitui o marcă UE orice semn, în special cuvinte, inclusiv numele de persoane, sau desene, litere, cifre, culori, forma produsului sau a ambalajului său ori sunete, cu condiția ca astfel de semne să fie în măsură:

- (a) să distingă produsele sau serviciile unei întreprinderi de cele ale altor întreprinderi; și
- (b) să fie reprezentate în Registrul mărcilor Uniunii Europene (denumit în continuare „registrul”), într-un mod care să permită autorităților competente și publicului să stabilească cu claritate și precizie obiectul protecției conferite titularului respectivei mărci”.

Rezultă că certificatul de marcă prezentat de a fost înregistrat de către acest operator economic pentru a distinge produsele/serviciile din portofoliul său (astfel cum sunt enumerate în lista de pe pagina Comisiei Europene indicată anterior) de produsele/serviciile comercializate de alți operatori economici.

Cu alte cuvinte, certificatul de marcă prezentat de stipulează faptul că doar acest operator economic are dreptul de a utiliza, pe înscrisurile emise, simbolul grafic din căsuța intitulată „*Graphic representation*”, de pe pagina Comisiei Europene <https://euipo.europa.eu/eSearch/#details/trademarks/018246313>.

Acest aspect rezultă și din prevederile Secțiunii 2, intitulată „*Efecte ale mărcii UE*” din Regulamentul (UE) 2017/1001, care stipulează, printre altele, la art. 9, intitulat „*Drepturi conferite de o marcă UE*”, următoarele aspecte cu privire la exclusivitatea etichetării/mărcării/imprimării ambalajelor și produselor titularului mărcii, cu simbolurile care reprezintă marcă înregistrată.

„(1) Înregistrarea unei mărci UE conferă titularului său drepturi exclusive.

(2) Fără a aduce atingere drepturilor titularilor dobândite înainte de data depunerii cererii sau de data de prioritate a mărcii UE, titularul respectivei mărci UE are dreptul să împiedice orice terț să utilizeze un semn în cadrul comerțului, fără consimțământul său, pentru produse sau servicii în cazul în care:

(a) semnul este identic cu marca UE și este utilizat pentru produse sau servicii identice cu cele pentru care marca UE este înregistrată;

(b) semnul este identic cu, sau similar cu marca UE și este utilizat în legătură cu produsele sau serviciile care sunt identice sau similare cu produsele sau serviciile pentru care marca UE este înregistrată, în cazul în care există un risc de confuzie din partea publicului; riscul de confuzie cuprinde riscul de asociere între semn și marcă;

(c) semnul este identic sau similar cu marca UE, indiferent dacă este utilizat sau nu pentru produse sau servicii care sunt identice, similare sau nu sunt similare cu cele pentru care marca UE este înregistrată, în cazul în care aceasta se bucură de renume în Uniune și, prin utilizarea semnului fără motiv justificat, se obțin foloase necuvenite din caracterul distinctiv sau renumele mărcii UE ori se aduce atingere acestuia.

(3) În temeiul alineatului (2), pot fi interzise, în special, următoarele:

(a) aplicarea semnului pe produse sau pe ambalajul acestor produse;

(b) oferirea produselor, introducerea lor pe piață sau păstrarea lor cu această destinație sub acest semn, ori oferirea sau asigurarea de servicii sub semnul respectiv;

(c) importul sau exportul de produse sub acest semn;

(d) utilizarea semnului ca denumire comercială sau ca nume de societate ori ca parte a unei denumiri comerciale sau a numelui unei societăți;

(e) utilizarea semnului în documente comerciale și în publicitate;

(f) utilizarea semnului în publicitatea comparativă într-o manieră care contravine Directivei 2006/114/CE (...)."

Rezultă că efectul înregistrării mărcii AMPEVO, de către, la Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, în temeiul Regulamentului (UE) 2017/1001, nu este protecția informațiilor din înscrisurile elaborate de către respectivul operator economic, ci, obținerea dreptului exclusiv de a marca/eticheta aceste înscrisuri cu simbolul figurat pe certificat.

Analizând răspunsul, Consiliul a decis să pună la dispoziția contestatorului SRL care și-a manifestat dorința de a studia dosarul cauzei conform dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 101/2016, toate documentele aflate la dosar.

Conform mențiunii olografe de pe spatele adresei nr. 29233/1150/C1/07.05.2025, aflată în dosarul nr. 1150/2025, ... SRL a studiat dosarul cauzei în data 08.05.2025.

Având în vedere faptul că SRL a luat cunoștință de conținutul ofertei câștigătoare, aparținând la data 08.05.2025, când a studiat aceste înscrisuri din dosarul constituit la CNSC, Consiliul reține că termenul de contestare a propunerii financiare din oferta a început să curgă de la data 08.05.2025.

În cauza C-532/2020, la considerentul 32, CJUE s-a pronunțat astfel:

*„(...) trebuie amintit că nu se pot asigura căi de atac efective împotriva încălcărilor dispozițiilor aplicabile în materia atribuirii contractelor de achiziții publice decât **dacă termenele prevăzute pentru introducerea acestor căi de atac încep să curgă numai de la data la care reclamantul a luat cunoștință** sau ar fi trebuit să ia cunoștință **despre pretinsa încălcare a dispozițiilor menționate** (a se vedea prin analogie Ordonanța din 14*

februarie 2019, Cooperativa Animazione Valdocco, C- 54/18, EU:C:2019:118,

punctul 45 și jurisprudența citată)”.

Cu privire la același aspect CJUE s-a pronunțat și în cauzele

C-54/18, C-538/13 și C-161/13 și C-406/08 (Hotărârea Uniplex (UK),

EU:C:2010:45), relevante prin detalierea lor fiind considerentele 25-35 ale acesteia din urmă, astfel:

„25 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere urmărește să afle, în esență, dacă articolul 1 din Directiva 89/665 impune ca **termenul de introducere a unei acțiuni** având ca obiect constatarea încălcării normelor de atribuire a contractelor de achiziții publice sau obținerea de daune interese pentru încălcarea acestor norme să **înceapă să curgă** de la data încălcării normelor menționate sau **de la data la care reclamanta** a luat cunoștință sau **ar fi trebuit să ia cunoștință** de această încălcare.

26 Directiva 89/665 urmărește garantarea existenței unor căi de atac eficiente în cazul încălcării legislației comunitare în domeniul achizițiilor publice sau a reglementărilor de drept intern pentru punerea în aplicare a acestei legislații, în scopul de a asigura aplicarea efectivă a directivelor privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice. Directiva menționată nu conține însă nicio dispoziție privind în mod specific condițiile legate de termenul de introducere a acțiunii pe care urmărește să le instituie. În consecință, este de competența ordinii juridice interne a fiecărui stat membru să definească aceste condiții legate de termen (Hotărârea din 12

decembrie 2002, *Universale-Bau și alții*, C- 470/99, Rec., p. I- 11617, punctul

71).

27 Căile de atac în justiție menite să asigure protecția drepturilor conferite de dreptul comunitar candidaților și ofertanților lezați de unele decizii ale autorităților contractante nu trebuie să aducă atingere efectului util al Directivei 89/665 (*Hotărârea Universale-Bau și alții*, citată anterior, punctul 72).

28 În această perspectivă, trebuie să se verifice dacă, în privința finalității acestei directive, o reglementare națională precum cea în cauză în acțiunea principală nu aduce atingere drepturilor conferite particularilor de dreptul comunitar (*Hotărârea Universale-Bau și alții*, citată anterior, punctul 73).

29 În acest sens, trebuie amintit că articolul 1 alineatul (1) din Directiva 89/665 impune statelor membre obligația de a asigura că deciziile ilegale luate de autoritățile contractante pot face obiectul unor căi de atac eficiente și cât mai rapide posibil (*Hotărârea Universale-Bau și alții*, citată anterior, punctul 74).

30 Or, faptul că un candidat sau un ofertant află că oferta sau candidatura sa a fost respinsă nu îl îndreptățește să formuleze efectiv o acțiune. Astfel de informații sunt insuficiente pentru a permite unui candidat sau unui ofertant să afirme că există eventual o ilegalitate care poate face obiectul unei acțiuni.

31 Numai după ce a fost informat despre motivele pentru care a fost respins la procedura de atribuire a unui contract, candidatul sau ofertantul vizat are posibilitatea să își formeze o convingere clară în legătură cu existența unei eventuale încălcări a dispozițiilor aplicabile și cu oportunitatea formulării unei acțiuni.

32 În consecință, obiectivul stabilit la articolul 1 alineatul (1) din Directiva 89/665, de a garanta existența unor căi de atac eficiente împotriva

încălcărilor dispozițiilor aplicabile în materia atribuirii contractelor de achiziții publice, nu poate fi atins decât dacă **termenele impuse pentru a introduce aceste acțiuni încep să curgă numai de la data** la care reclamantul a luat cunoștință sau **ar fi trebuit să ia cunoștință** de pretinsa încălcare a dispozițiilor menționate (a se vedea în acest sens Hotărârea Universale-Bau și alții, citată anterior, punctul 78).

33 Această **concluzie** este **confirmată** de faptul că **articolul 41 alineatele** (1) și (2) din Directiva 2004/18, care era în vigoare la data faptelor din acțiunea principală, **impune autorităților contractante să comunice** candidaților și altor ofertanți respinși **motivele** deciziei care îi vizează. Astfel de dispoziții sunt compatibile cu un sistem de termene de decădere în temeiul căruia **aceste termene încep să curgă de la data la care reclamantul a luat cunoștință** sau ar fi trebuit să ia cunoștință de pretinsa încălcare a dispozițiilor aplicabile în materia atribuirii contractelor de achiziții publice.

34 Aceeași concluzie este confirmată de asemenea de modificările aduse Directivei 89/665 prin Directiva 2007/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2007 de modificare a Directivelor 89/665/CEE și 92/13/CEE ale Consiliului în ceea ce privește ameliorarea eficacității căilor de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziții publice (JO L 335, p. 31), deși termenul de transpunere a acestei directive a expirat după ce au intervenit faptele din acțiunea principală. Astfel, articolul 2c din Directiva 89/665, introdus prin Directiva 2007/66, prevede că **decizia autorității contractante se comunică** fiecărui ofertant sau candidat, **însoțită de un rezumat al motivelor pertinente**, și că **termenul pentru formularea unei căi de atac nu expiră decât la un anumit număr de zile după această comunicare**.

Prin urmare, aplicând în mod corespunzător raționamentul regăsit la considerentul 37 din Hotărârea pronunțată de CJUE în cauza C-532/2020, potrivit căruia „(...) în asemenea împrejurări în care motivele pertinente ale unei decizii a autorității contractante nu au fost aduse la cunoștința ofertanților nici prin intermediul unei publicări (n.n. cum este raportul procedurii), nici cu ocazia notificării acestei decizii (n.n. adresa de comunicare a rezultatului), termenul în care adjudecatarul poate introduce o cale de atac împotriva unei decizii a autorității contractante prin care oferta unui ofertant necâștigător este declarată admisibilă începe să curgă nu de la data primirii acestei decizii, ci de la data comunicării către acest adjudecatar a motivelor pertinente ale deciziei menționate (n.n. procesele verbale și oferta câștigătoare), care garantează că adjudecatarul menționat a avut cunoștință sau a putut să aibă cunoștință despre eventuale încălcări ale dreptului Uniunii care viciază o astfel de decizie”, Consiliul stabilește că, în speța dedusă soluționării, cele 7 zile de contestare a propunerii financiare din oferta câștigătoare nu au început să curgă pentru SRL nici de la data publicării în SEAP a raportului procedurii și nici de la data luării la cunoștință a adresei de comunicare a rezultatului, ci doar de la data 08.05.2025, când a putut să verifice efectiv dacă propunerea financiară

din oferta contracandidatului său conține înscrisurile solicitate prin documentația de atribuire.

Prin urmare, din aceste considerente care țin exclusiv de culpa autorității contractante cu privire la modalitatea nelegală de restricționare a accesului la oferta câștigătoare, excepția tardivității este nefondată, urmând a fi respinsă.

În ceea ce privește jurisprudența invocată de către autoritatea contractantă, Consiliul subliniază faptul că trimiterile la practica judiciară sunt relative la pricinile soluționate anterior, nu constituie izvor de drept și nici nu pot obliga la emiterea unei noi decizii într-un anumit sens, deoarece, precedentul judiciar nu constituie izvor de drept în sistemul românesc.

Potrivit Legii nr. 101/2016, în activitatea sa, Consiliul se supune numai legii, deciziile acestuia fiind pronunțate în temeiul legii. În aceeași direcție sunt și normele art. 26 din Regulamentul de organizare și funcționare al Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, care statuează independența completului de soluționare a contestațiilor, deciziile pronunțate fiind bazate pe stricta aplicare și respectare a legii, iar nu pe deciziile pronunțate anterior.

Raționamentul anterior se regăsește și în considerentele Deciziei nr. 2/19.01.2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în care s-a reținut faptul că *„Ab initio, Înalta Curte observă că în sistemul de drept românesc jurisprudența nu constituie izvor de drept, instanțele judecătorești nefiind ținute de soluțiile pronunțate anterior de alte instanțe. Hotărârile judecătorești au aplicabilitate numai la speță, efectele lor neputând fi extinse la cauze similare cu care instanțele au fost învestite”*.

Mai mult, Consiliul constată că, în disperarea sa de a justifica modalitatea restrictivă de acordare a accesului la dosarul achiziției, autoritatea contractantă a modificat datele de identificare ale deciziei CNSC invocată drept practică, menționând, în mod eronat „nr. 672/**C1**/219/643 din 14.03.2025” în loc de „nr. 672/**C3**/219/643 din 14.03.2025”.

Pe de altă parte, Consiliul urmează să respingă, ca nefondată, contestația SRL care face obiectul dosarului nr. 1700/2025 deoarece, contrar susținerilor contestatorului, mențiunea din fișa de date „În elaborarea propunerii financiare, Ofertanții vor avea în vedere prevederile art. 136 alin. (4) din HG nr. 395/2016, cu modificările și completările ulterioare, respectiv, cităm: «(...) o ofertă prezintă un preț aparent neobișnuit de scăzut în raport cu ceea ce urmează a fi furnizat, executat sau prestat atunci când prețul ofertat, fără TVA, reprezintă mai puțin de 80% din valoarea estimată a contractului respectiv», nu înseamnă că ofertanții aveau obligația, sub sancțiunea respingerii ofertei, de a include în propunerea tehnică documentele de justificare a prețului

ci este doar o simplă atenționare, adresată potențialilor ofertanți, cu privire la verificările pe care le va efectua comisia de evaluare în exercitarea atribuțiilor sale prevăzute la art. 127 alin. (1) lit. h) din HG nr. 395/2016.

Potrivit prevederilor art. 136 alin. (1) din HG nr. 395/2016, în situația în care comisia de evaluare constată că elemente de preț ale unei oferte sunt aparent neobișnuit de scăzute, prin raportare la prețurile pieței, utilizându-se ca referință în acest sens informații cum ar fi buletine statistice, sau cotații ale burselor de mărfuri, comisia de evaluare va solicita ofertantului care a depus oferta în cauză explicații cu privire la posibilitate îndeplinirii contractului în condițiile de calitate impuse prin documentația de atribuire.

Textul legal anterior menționat precizează explicit că demersul stabilit în sarcina comisiei de evaluare este ca acesta să solicite explicații/clarificări/justificări cu privire la prețul aparent neobișnuit de scăzut.

Prin urmare, în cazul ofertantului desemnat câștigător nu se confirmă pretinsa neconformitate din perspectiva lipsei justificărilor în cadrul propunerii financiare depusă în SEAP.

Pentru considerentele anterior expuse, în temeiul art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul va respinge, ca nefondată, contestația nr. 323/12.05.2025, înregistrată la Consiliu sub nr. 30887/13.05.2025, formulată de SRL în contradictoriu cu (dosar CNSC nr. 1700/2025).

Procedând la analiza contestației nr. 201/03.04.2025, înregistrată la Consiliu sub nr. 21788/04.04.2025, formulată de SRL, Consiliul reține că prima critică din aceasta vizează temperatura de funcționare a stației de încărcare.

Cu privire la această critică, se reține că, la pag. 8 din caietul de sarcini au fost enumerate anumite specificații tehnice prin intermediul cărora au fost descrise stațiile de încărcare care urmează a fi achiziționate, relevantă în soluționarea criticii fiind următoarea cerință:

„Temperatura de funcționare: $-20^{\circ}\text{C} + 60^{\circ}\text{C}$ ”.

Totodată, se reține că, în fișa tehnică elaborată de proiectant se regăsește un alt interval de valori, respectiv „ $-35^{\circ}\text{C} + 55^{\circ}\text{C}$ ”.

Sesizând discrepanța dintre cele 2 informații cu privire la temperatura de funcționare, un operator economic a sugerat autorității contractante să înăsprească cerința, în sensul stabilirii, în ambele cazuri, a intervalului „ $-35^{\circ}\text{C} + 70^{\circ}\text{C}$ ”, aceasta însușindu-și inițiativa respectivului operator economic, sens în care a publicat, în răspunsul consolidat atât întrebarea cât și răspunsul, după cum urmează:

„Întrebare:

În caietul de sarcini este specificat ca stafiile sa funcționeze la o temperatură de „Temperatura de funcționare $-20^{\circ}\text{C} + 60^{\circ}\text{C}$ ” iar în fișa tehnică la o temperatură de $-35^{\circ}\text{C} + 55^{\circ}\text{C}$

Având în vedere temperaturile actuale la nivelul asfaltului în momentele de caniculă, temperaturi ce depășesc 60°C solicităm corectarea temperaturilor de funcționare la -35°C +70°C sau funcționarea lor într-o singură plajă de funcționare, plaja reală actuală.

Răspuns:

Având în vedere temperaturile actuale la nivelul asfaltului în momentele de caniculă, care depășesc 60°C și pentru a se asigura achiziționarea de stații de încărcare performante, care vor funcționa într-o plajă mai largă a temperaturilor se vor respecta temperaturile de funcționare și operare de la **-35°C la +70°C**.

Din analiza propunerii tehnice depusă de, se reține că aceasta conține o fișă tehnică, în fișierul „33.FIȘA TEHNICĂ.pdf” în care se menționează, la pag. 2, „**temperatura de funcționare -35°C până la +70°C**”.

În ceea ce privește extrasul din certificatele de testare a stațiilor de încărcare indicate de contestator drept probă la pag. 9 din contestație, Consiliul reține că, în fișierul „10. Rapoarte, certificari, manuale EVMS60.pdf” din propunerea tehnică a ofertantului se regăsesc certificate emise pentru mai multe modele de stații de încărcare în urma testării în diverse condiții, printre care și intervalul de temperatură -35°C la +70°C solicitat prin prezenta documentație (a se vedea, în acest sens, pag. 19-29 din fișierul „10. Rapoarte, certificări, manuale EVMS60.pdf” de pe DVD).

Prin urmare, constatând că oferta respectă cerința privind intervalul temperaturilor de funcționare, Consiliul urmează să respingă critica contestatorului, ca nefondată.

Critica 3 din contestația SRL, potrivit căreia platforma de administrare și operare nu ar fi avea OCA CSMS FULL certificate urmează a fi respinsă, ca nefondată, pentru mai multe motive.

În primul rând, contestatorul a pornit de la prezumția că soluția ofertată de ar fi dezvoltată de Charge Point SRL, dezvoltatorul soluției Plugpoint, care nu deține nici un certificat OCA CSMS.

Din analiza propunerii tehnice depusă de, se reține că, la pag. 7 din fișierul „8. Formular propunere tehnica pdf” se regăsește fișa tehnică pe modelul formularului F5 din HG nr. 907/2016, completată de către ofertantul desemnat câștigător, în care se menționează, la punctul 3.2, că „stația de încărcare va fi inclusă într-o platformă de administrare certificată OCA” și se indică, pe coloana aferentă producătorului denumirea „ELVO” și explicația „21. Documente platformă”.

Prin urmare, este nefondată susținerea contestatorului privind producătorul platformei de administrare, acesta ofertând un alt produs decât cel intuit de contestator.

Totodată, se reține că, în propunerea tehnică din oferta, aflată pe DVD, se regăsește fișierul „21. Documente platformă.pdf” care conține un memoriu tehnic, un contract între respectivul operator economic și și mai multe certificate, din care relevant este certificatul de la pag. 10 și anexele următoare, în care este menționat „OCP Full Certificate”, tipul produsului „Charging Station Management System” și denumirea operatorului economic pentru care a fost emis, respectiv Elvo Technology. Conform mențiunilor de pe certificat, acesta acoperă toate facilitățile opționale ale protocolului.

Prin urmare, și sub acest aspect este nefondată critica privind platforma de administrare

În ceea ce privește restul criticile din contestația formulată de SRL, care face obiectul dosarului CNSC nr. 1150/2025, respectiv varianta protocolului comunicare al stației, tipul POS-ului cu modul fiscal, certificarea ISO 27001, autorizarea de la distribuitor și neconformitatea din perspectiva propunerii financiare, Consiliul, va da eficiență prevederilor art. 26 alin. (8) din Legea nr. 101/2016, urmând să ia act de renunțarea contestatorului la a mai susține aceste critici, aspect comunicat prin concluziile scrise formulate ulterior studierii dosarului cauzei.

Pentru considerentele anterior expuse, în temeiul art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul va respinge, ca nefondată, contestația nr. 201/03.04.2025, înregistrată la Consiliu sub nr. 21788/04.04.2025, formulată de SRL în contradictoriu cu (dosar CNSC nr. 1150/2025).

Pentru aceste motive
în baza documentelor depuse de părți,
CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

DECIDE:

Respinge, ca nefondată, excepția tardivității și inadmisibilității contestației formulată de SRL ulterior studierii dosarului cauzei, invocată de autoritatea contractantă

Respinge, ca nefondate, contestațiile formulate de SA și SRL în contradictoriu cu
Obligatorie.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere în termen de 10 zile de la comunicare.

**Complet de soluționare a contestațiilor
în domeniul achizițiilor publice:**

Consilier de soluționare

PREȘEDINTE

Consilier de soluționare

Redactat practicaua deciziei

Redactată în 5 (cinci) exemplare originale, conține 37 (treizecișapte) pagini.